

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/132

URBROJ: 354-02/14-26-6

Zagreb, 7. travnja 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice, Sanje Badrov Ranić, članice i Gordana Klišanića, člana, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja IPC d.o.o., Čakovec, OIB: 96029153234, u odnosu na sadržaj dokumentacije o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0001804, predmet nabave: ulični automati, naručitelja Split parking d.o.o., Split, OIB: 90551978160, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, nadalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

RJEŠENJE

1. Poništavaju se točka 4.10.1. Dio II- Upute za ponuditelje u dijelu koji glasi: "Prije donošenja odluke o odabiru, najbolje rangirani ponuditelj treba dostaviti potvrdu od strane RAO-a o riješenoj dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka prema predlošku koji je dio ove dokumentacije."; uvjet isporuke propisan u tehničkim specifikacijama koji glasi: "Prije donošenja odluke o odabiru, najbolje rangirani ponuditelj treba dostaviti potvrdu od strane RAO-a o riješenoj dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka"; točka 3.5. Priloga 1 dokumentacije o nabavi koja glasi: "Ponuditelj će prije donošenja Odluke o odabiru dostaviti Potvrdu RAO-a o dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka. Povezanost s ParkIS i sustavom kontrole uličnog parkinga (korištenjem vozila i djelatnika s pripadajućim terminalima za kontrolu putem LPR očitavanja)."; izjava RAO, kao i tehničke specifikacije u dijelu zahvaćenom nezakonitošću, a sukladno obrazloženju ovog rješenja.

2. Nalaže se naručitelju Split parking d.o.o., Split da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju IPC d.o.o., Čakovec, trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.625,00 eura.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Split parking d.o.o., Split, objavio je 25. veljače 2026. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (nadalje u tekstu: EOJN RH), poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave broja objave 2026/S F02-0001804, radi nabave uličnih automata.

U odnosu na sadržaj dokumentacije o nabavi urednu žalbu je 5. ožujka 2026. izjavio žalitelj IPC d.o.o., Čakovec. Žalitelj osporava zakonitost sadržaja dokumentacije o nabavi te predlaže poništiti dokumentaciju o nabavi u dijelu zahvaćenom nezakonitošću te također traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.625,00 eura.

Naručitelj u odgovoru na žalbu, u bitnome, osporava osnovanost žalbenih navoda te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

U tijeku postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi objavljene u EOJN RH te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.
Žalba je osnovana.

Žalitelj prvo navodi da zahtjev otpornosti na temperaturu do $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$ nije razmjeran stvarnim klimatskim uvjetima grada Splita. Upućuje na zahtjev iz tehničkih specifikacija, u dijelu „Funkcionalni zahtjevi – ulični automati“, gdje je propisano da parkirni automati moraju biti projektirani za rad u temperaturnom rasponu do $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Žalitelj smatra da takav zahtjev naručitelja nije potkrijepljen podacima o stvarnim klimatskim uvjetima na području grada Splita niti je naručitelj obrazložio povezanost tako niskog temperaturnog praga s realnim uvjetima eksploatacije parkirališnih automata u konkretnom obalnom, mediteranskom klimatskom području. Navodi da službeni klimatološki podaci Državnog hidrometeorološkog zavoda (DHMZ) za mjernu postaju Split – Marjan, koji su javno dostupni na mrežnim stranicama DHMZ-a, jasno pokazuju da područje Splita, za koje se provodi predmetni postupak nabave parkirališnih automata, ima obilježja mediteranske klime s blagim zimama, pri čemu su prosječne minimalne zimske temperature višestruko iznad vrijednosti od $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$. Dalje navodi da povijesni temperaturni ekstremi za navedeno područje grada Splita ne opravdavaju potrebu da se urbani uređaji koji se instaliraju na području Splita projektiraju za temperaturne uvjete koji su karakteristični za znatno hladnija klimatska područja. U okolnostima u kojima naručitelj nije obrazložio potrebu za tako niskim temperaturnim pragom za područje grada koje ima obilježja mediteranske, a ne kontinentalne ili gorske klime, niti je takav zahtjev naručitelja potkrijepljen relevantnim objektivnim podacima, navedeni zahtjev ne ispunjava test razmjernosti koji proizlazi iz načela javne nabave. Ističe da propisivanje temperaturnog raspona do $-25\text{ }^{\circ}\text{C}$, bez objektivnog tehničkog ili klimatološkog opravdanja za lokaciju na kojoj će se predmetna oprema koristiti, dovodi do nepotrebnog povećanja zahtjeva za projektiranje i proizvodnju uređaja, što posljedično može ograničiti tržišno natjecanje isključivanjem rješenja koja su projektirana za stvarne klimatske uvjete karakteristične za mediteransko područje. Zaključno ukazuje na povredu odredbe članka 206. stavka 2. ZJN 2016 te smatra da bi naručitelj prilikom definiranja tehničkih zahtjeva trebao uzeti

u obzir stvarne obalne klimatske utjecaje relevantne za dugotrajan i siguran rad urbane opreme, a ne neobjektivne i hipotetske temperaturne ekstreme koji prema službenim klimatološkim podacima ne karakteriziraju predmetnu lokaciju.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da se prilikom propisivanja navedenog zahtjeva držao standarda proizvođača uličnih automata koji imaju deklariranu radnu temperaturu od - 25 °C do +50 °C. Dalje ističe da se tehničke specifikacije za urbanu opremu poput parkirnih automata u pravilu određuju uzimajući u obzir širi raspon klimatskih uvjeta od prosječnih vrijednosti pojedine lokacije, upravo kako bi se osigurala dugoročna funkcionalnost, sigurnost i pouzdanost rada opreme, odnosno da bi se osigurao kontinuiran rad bez obzira na rijetke, ali moguće ekstremne vremenske uvjete koji se mogu pojaviti. Također, kada se govori o temperaturi u gradu Splitu ne može se govoriti samo o podacima sa meteorološke postaje Marjan. Grad Split obuhvaća i druga naselja (Stobreč, Žrnovnica, Kamen...), uključujući Sitno Gornje koje se nalazi u podnožju planine Mosor, na 500 m nadmorske visine i tamo su zimske temperature znatno niže od onih u Splitu (nema službene meteorološke postaje). Navodi da je već proširio uslugu parkiranja na svoje naselje Stobreč, a plan je i daljnje širenje. Naručitelj dodatno napominje da se predmetni zahtjev ne odnosi isključivo na trenutne prosječne klimatske uvjete, već na ukupni radni vijek opreme, koji može trajati više od dvadeset godina, tijekom kojih se mogu pojaviti i iznimni meteorološki uvjeti. S druge strane, naručitelj uzima u obzir i prodaju rabljenih uličnih automata nakon nekoliko godina njihovog korištenja (što planira i učiniti s automatima koji bi nakon ove nabave bili zamijenjeni) te bi propisivanje uvjeta viših temperatura ograničilo mogućnost prodaje u budućnosti. S obzirom na navedeno, naručitelj smatra da propisivanje radnog temperaturnog raspona do - 25 °C predstavlja razumnu i tehnički opravdanu specifikaciju kojom se osigurava pouzdanost i trajnost opreme, te da se u ovom slučaju nikako ne radi o stvaranju neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju.

Ocjenjujući osnovanost ovog navoda, utvrđeno je da je u dokumentima "Tehničke specifikacije" te "Prilog 1" (u kojem su ponuditelji dužni potvrditi udovoljavanje tehničkim zahtjevima za automate) kao jedan od funkcionalnih zahtjeva propisano "Radna temperatura od -25°C do +50°C".

Sukladno članku 205. stavku 1. ZJN 2016 predmet nabave se mora opisati na jasan, nedvojben, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio. Sukladno stavku 2. tog članka opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu. Sukladno članku 206. ZJN 2016 tehničkim specifikacijama utvrđuju se tražene karakteristike radova, robe ili usluga koje se nabavljaju. Tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju. Sukladno članku 4. stavku 3. ZJN 2016 naručitelj je obavezan primjenjivati odredbe zakona na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava. Zatim, sukladno odredbama članka 403. ZJN 2016, u žalbenom postupku svaka stranka dužna je iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Žalitelj je obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi. Naručitelj je obavezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da naručitelj prema vlastitim potrebama utvrđuje tehničke specifikacije odnosno karakteristike predmeta nabave, u propisivanju kojih specifikacija je ograničen odredbama ZJN 2016. Utvrđivanje potreba naručitelja u njegovoj je diskreciji, sukladno vlastitoj procjeni i raspoloživim financijskim sredstvima, pri čemu mora voditi računa da tako određeni predmet nabave predstavlja tehničku, tehnološku, oblikovnu, funkcionalnu ili drugu objektivno odredivu cjelinu. Sud Europske unije, kada tumači odgovarajuće odredbe članka 42. stavka 3. Direktive 2014/24/EU, navodi (primjerice u presudi u predmetu Roche Lietuva, C-413/17 od 25. listopada 2018., ECLI:EU:C:2018:865) da zakonodavstvo Unije javnom naručitelju priznaje široku marginu prosudbe u okviru formuliranja tehničkih specifikacija javne nabave, a ta margina prosudbe opravdava se činjenicom da javni naručitelji najbolje poznaju robu koju trebaju te sami mogu najbolje odrediti zahtjeve koji se moraju ispuniti da bi postigli željene rezultate. U konkretnom slučaju naručitelj je jasno propisao tehničke specifikacije za temperaturno područje rada te u žalbenom postupku obrazlaže da je propisivanjem šireg raspona radne temperature osigurao dugoročnu funkcionalnost, sigurnost, pouzdanost rada opreme te isplativost. Žalitelj nezakonitost temelji na povredi odredbi članka 206. stavka 2. ZJN 2016, međutim, osim što ukazuje na objektivne okolnosti zbog kojih smatra da je propisani zahtjev nezakonit, protivno obvezi iz članka 403. stavka 2. ZJN 2016, žalitelj ne dostavlja dokaze iz kojih bi proizlazila konkretna povreda neke od odredbi članaka ZJN 2016, kojima je uređeno propisivanje tehničkih specifikacija, u smislu pogodovanja određenom gospodarskom subjektu ili postojanja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju. Naime, mjerodavni pravni okvir određuje da naručitelj prilikom definiranja tehničkih specifikacija predmeta nabave mora voditi računa o tome da one moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje nabave tržišnom natjecanju. S obzirom na navedeno, uzevši u obzir činjenicu da žalitelj ne dokazuje povrede citiranih zakonskih odredbi, dok naručitelj u žalbenom postupku obrazlaže razloge zbog kojih je propisao sporne tehničke specifikacije, a koje obrazloženje ovo tijelo prihvaća kao objektivno i opravdano, ovo tijelo je žalbeni navod ocijenilo neosnovanim.

Žalitelj dalje osporava zakonitost propisivanja isključivo nehrđajućeg čelika bez dopuštanja jednakovrijednih materijala. Obrazlaže da je naručitelj u tehničkim specifikacijama, u dijelu „Funkcionalni zahtjevi – ulični automati“, propisao da kućište parkirnih automata mora biti izrađeno isključivo od nehrđajućeg čelika, pri čemu naručitelj nije predvidio mogućnost ponude jednakovrijednih materijala, niti je obrazložio zbog čega bi druga konstrukcijska rješenja bila tehnički neprihvatljiva za predmet nabave. Navodi da u praksi proizvodnje parkirnih automata i slične urbane opreme postoje različita konstrukcijska rješenja koja osiguravaju jednaku razinu funkcionalnosti i trajnosti, uključujući primjerice aluminijske legure, čelik uz odgovarajuću antikorozivnu zaštitu (plastifikaciju) ili kompozitne materijale s certificiranom otpornošću na atmosferske utjecaje i mehanička oštećenja. Takva rješenja mogu osigurati potrebnu otpornost na koroziju, UV stabilnost, mehaničku i antivandal otpornost te otpornost na vanjske atmosferske utjecaje, odnosno sve funkcionalne zahtjeve koji su relevantni za rad parkirnih automata na otvorenom prostoru. Žalitelj ističe da je svrha tehničkih specifikacija u postupcima javne nabave definirati potrebnu funkcionalnost, razinu performansi i zahtjeve koje predmet nabave mora ispunjavati, a ne unaprijed odrediti točno određeni materijal ili konstrukcijsko rješenje, osim ako je takvo ograničenje objektivno opravdano i nužno za postizanje

traženih funkcionalnih svojstava. U konkretnom slučaju naručitelj nije pružio obrazloženje iz kojeg bi proizlazilo da je nehrđajući čelik jedini materijal kojim je moguće postići potrebnu razinu otpornosti i trajnosti parkirnih automata. Na taj način tehnička specifikacija nije definirana kroz funkcionalne ili izvedbene zahtjeve u vezi s predmetom nabave, već kroz unaprijed određeni materijal izrade, pri čemu nije omogućeno dokazivanje jednakovrijednosti drugim tehničkim rješenjima. Takvo određivanje tehničkih specifikacija može dovesti do neopravdanog ograničavanja tržišnog natjecanja, jer isključuje gospodarske subjekte koji bi ponudili druga jednakovrijedna materijalna rješenja, iako ona mogu objektivno zadovoljiti sve funkcionalne zahtjeve predmeta nabave. Stoga žalitelj predlaže da se odredbe dokumentacije o nabavi koje se odnose na materijal izrade kućišta parkirnih automata izmjene na način da se, umjesto zahtjeva za isključivo korištenje nehrđajućeg čelika, propišu funkcionalni i performansni zahtjevi koje kućište mora ispunjavati, poput otpornosti na koroziju, mehaničke i antivandal otpornosti, uz izričito dopuštanje dokazivanja jednakovrijednih materijala. Na taj način uklonilo bi se neopravdano ograničenje tržišta i omogućilo sudjelovanje svih gospodarskih subjekata koji mogu ponuditi tehnički jednakovrijedna rješenja, neovisno o konkretnom materijalu konstrukcije. Zaključuje da je naručitelj spornim zahtjevom povrijedio odredbu članka 210. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da propisivanjem isključivo nehrđajućeg čelika kao materijala od kojeg je izrađeno kućište automata nije prekršio odredbe članka 210. ZJN 2016, kako navodi žalitelj, jer ne upućuje na određenog proizvođača, marku ili proizvod, već definira materijal konstrukcije koji je široko dostupan na tržištu i koji koristi velik broj proizvođača parkirnih automata. Dalje obrazlaže da je zahtjev da kućište parkirnog automata bude izrađeno od nehrđajućeg čelika određen uzimajući u obzir specifične uvjete eksploatacije opreme na području grada Splita kao što su izloženost morskoj atmosferi, soli, vlazi i drugim korozivnim utjecajima karakterističnim za obalno područje. U takvim uvjetima naručitelj smatra opravdanim zahtijevati materijal koji osigurava visoku razinu otpornosti na koroziju, dugotrajnost konstrukcije i smanjene troškove održavanja tijekom životnog vijeka opreme. Smatra da određivanje kućišta parkirnog automata isključivo od nehrđajućeg čelika nije diskriminirajući uvjet jer ne postoje jednakovrijedni materijali koji osiguravaju istu razinu funkcionalnosti, trajnosti i pouzdanosti. Također, ovaj uvjet ne predstavlja neopravdano ograničavanje tržišnog natjecanja jer postoji nekoliko proizvođača uličnih automata koji koriste kućište od nehrđajućeg čelika. Važno je za napomenuti da je jedan od razloga zašto je naručitelj pokrenuo ovu nabavu i učestali vandalski napadi na ulične automate koji rezultiraju uništavanjem opreme i otuđivanjem novca. Upravo zato je i postavljen uvjet da je kućište napravljeno od nehrđajućeg čelika jer predloženi plastificirani čelik i aluminijske legure nemaju čvrstoću kao nehrđajući čelik. Zbog svega navedenog, naručitelj smatra da ima diskrecijsko pravo odrediti tehničke specifikacije koje smatra potrebnim za postizanje funkcionalnosti, trajnosti i pouzdanosti predmeta nabave. Na kraju napominje da su jedan od razloga pokretanja konkretnog postupka javne nabave vandalski napadi na ulične automate koji rezultiraju uništavanjem opreme i otuđivanjem novca, u prilog čemu dostavlja četiri policijska izvještaja o napravljenim štetama.

Žalitelj u očitovanju na odgovor naručitelja u bitnom navodi da je svrha tehničkih specifikacija definirati potrebnu funkcionalnost i zahtjeve koje predmet nabave mora ispunjavati, a ne unaprijed odrediti točno određeni materijal ili konstrukcijsko rješenje, osim ako je takvo ograničenje objektivno opravdano i nužno za postizanje traženih funkcionalnih svojstava. Ističe da naručitelj nije dokazao da je nehrđajući čelik jedini

materijal kojim je moguće postići potrebnu razinu otpornosti, trajnosti i pouzdanosti parkirnih automata.

Ocjenjujući osnovanost ovog navoda utvrđeno je da je u tehničkim specifikacijama kao jedan od funkcionalnih zahtjeva za automate traženo "Kućište od nehrđajućeg čelika najmanje debljine čelika 2 mm, antivandal izvedba sa zaključavanjem vrata u više točaka". Zahtjev da automati imaju kućište od nehrđajućeg čelika debljine minimalno 2 mm, propisan je i u Prilogu 1 kao tehnički zahtjev za automate. U Prilogu 1, također je navedeno sljedeće: „Ponuđeni elementi opreme/komponente moraju ispunjavati minimalne tehničke uvjete kako je navedeno u stupcu "Opis zahtjeva / Pitanje", ali se može nuditi i bolja tehnička izvedivost opreme/komponenti. Ponuditelj se odgovorom "DA" u stupcu "Opis zahtjeva/Pitanje" obvezuje na nuđenje opreme koja minimalno ispunjava traženi tehnički zahtjev. Ukoliko se pregledom utvrdi da je na neki od postavljenih upita u stupcu "Opis zahtjeva/Pitanje" odgovor "NE", smatrat će se da nije ispunjen minimalni tehnički zahtjev i ponuda će biti odbijena.“

Žalitelj u žalbenom navodu, u bitnom, navodi da naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije predvidio mogućnost nuđenja jednakovrijednih materijala, da dokumentacija o nabavi nije definirana kroz funkcionalne ili izvedbene zahtjeve u vezi s predmetom nabave, već kroz unaprijed određeni materijal izrade te da je naručitelj u dokumentaciji o nabavi trebao obrazložiti zahtjev u pogledu točno određenog materijala (čelika).

Način formuliranja tehničkih specifikacija u dokumentaciji o nabavi propisan je člancima 209. i 210. ZJN 2016. Članak 209. ZJN 2016 propisuje da se tehničke specifikacije formuliraju u obliku izvedbenih ili funkcionalnih zahtjeva (točka 1.), upućivanjem na tehničke specifikacije i norme (točka 2.) ili kombinacijom navedenih načina (točke 3. i 4.), pri čemu nije propisana hijerarhija među tim metodama.

Nadalje, člankom 210. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da tehničke specifikacije ne smiju upućivati na određenu marku ili izvor, ili određeni proces s obilježjima proizvoda ili usluga koje pruža određeni gospodarski subjekt, ili na zaštitne znakove, patente, tipove ili određeno podrijetlo ili proizvodnju ako bi to imalo učinak pogodovanja ili isključenja određenih gospodarskih subjekata ili određenih proizvoda, osim ako je to opravdano predmetom nabave. Prema stavku 2. tog članka, upućivanje iz stavka 1. ovoga članka iznimno je dopušteno ako se predmet nabave ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati sukladno članku 209. ovoga Zakona, pri čemu takva uputa mora biti popraćena izrazom »ili jednakovrijedno«. Dakle, upućivanje koje je navedeno u stavku 210. stavku 1. ZJN 2016, kada je ono opravdano predmetom nabave, može se uključiti u tehničke specifikacije, bez drugih ograničenja navedenih u članku 210. ZJN 2016 (vidjeti presude Suda Europske unije u predmetima DYKA Plastics, C-424/23 od 16. siječnja 2025., ECLI:EU:C:2025:15 i Sof Medica, C-568/24 od 16. travnja 2026., ECLI:EU:C:2026:305).

U konkretnom slučaju naručitelj je u tehničkim specifikacijama kao jedan od zahtjeva naveo „Kućište od nehrđajućeg čelika najmanje debljine čelika 2 mm, antivandal izvedba sa zaključavanjem vrata u više točaka“. Pored navedenog, naručitelj je u odgovoru na žalbu, dostavio dokaze koji su, između ostalog, bili jedan od razloga pokretanja postupka javne nabave (provale u automate) te uputio i na dodatne razloge zbog kojih traži da je kućište predmeta nabave izrađeno do čelika (izloženost morskoj atmosferi, soli, vlazi i drugim korozivnim utjecajima karakterističnim za obalno područje). Iz navedenog proizlazi da naručitelj traženi materijal opravdava predmetom nabave, što žalitelj ne osporava, već žalitelj smatra da i drugi materijali mogu udovoljiti zahtjevima naručitelja, međutim, u prilog svojoj tvrdnji,

da i ti drugi materijali na jednak način mogu osigurati ispunjavanje traženih zahtjeva funkcionalnosti i trajnosti, žalitelj ne dostavlja nikakve konkretne dokaze. Žalitelj u konkretnom slučaju ne konkretizira koji to točno proizvodi postoje na tržištu a koji udovoljavaju ostalim postavljenim zahtjevima, pa da bi upravo žalitelju sporni zahtjev koji se odnosi na definiciju materijala kućišta ograničavao tržišno nadmetanje, niti postojanje takvog proizvoda na tržištu na bilo koji način dokazuje. Stoga, budući da je sporni zahtjev naručitelja i po ocjeni ovog tijela opravdan predmetom nabave te da žalitelj, protivno obvezi iz članka 403. stavka 2. ZJN 2016, nije dokazao da je tržišno natjecanje u konkretnom slučaju neopravdano ograničeno, niti je ovo tijelo nezakonitost utvrdilo temeljem sadržaja dokumentacije o nabavi, ocijenjeno je da tehničke specifikacije nisu propisane protivno citiranim odredbama ZJN 2016.

Nadalje, a u odnosu na dio žalbenog navoda da naručitelj nije u dokumentaciji o nabavi obrazložio zašto su mu drugačiji materijali neprihvatljivi, utvrđeno je da odredbe ZJN 2016, posebno članaka 205. do 213. ZJN 2016, koje propisuju opis predmeta nabave i tehničke specifikacije, ne sadrže zahtjev da je naručitelj dužan u dokumentaciji o nabavi obrazložiti propisane tehničke specifikacije. Tako proizlazi i iz presude Suda Europske unije, u predmetu Sof Medica, C-568/24 od 16. travnja 2026., ECLI:EU:C:2026:305 u kojoj se, u bitnom navodi (paragrafi 43 do 47) da ni člankom 18. stavkom 1. Direktive 2014/24 ni člankom 42. stavcima 1. i 2. te Direktive nije propisano tumačenje načela transparentnosti i jednakog postupanja na način da se njima od javnog naručitelja zahtijeva da na dan objave poziva na nadmetanje, navede objektivna opravdanja koja potkrjepljuju tehničke specifikacije koje je utvrdio. Pri tome Sud Europske unije navodi da u određenim slučajevima, posljedica takve obveze obrazlaganja bila bi osobito težak, pa čak i neproporcionalan administrativni teret, koji bi ležao na dotičnom javnom naručitelju i dovela bi u pitanje široke margine prosudbe koja mu je priznata u pogledu određivanja njegovih potreba i formuliranja tehničkih specifikacija nekog postupka javne nabave. Slijedom svega navedenog, primjenom relevantnog pravnog okvira, ovo tijelo nije utvrdilo nezakonitosti u sadržaju dokumentacije o nabavi koje navodi žalitelj te je žalbeni navod ocijenjen kao neosnovan.

Žalitelj na kraju navodi da naručitelj zahtijeva funkcionalnu integraciju parkirnih automata sa središnjim sustavom naplate i kontrole parkiranja koji naručitelj koristi. Središnji sustav kontrole i naplate parkiranja koji koristi naručitelj je informacijski sustav „RAO ParkIS“, trgovačkog društva RAO d.o.o. Žalitelj navedeni uvjet osporava navodeći da on isključivo ovisi o volji treće osobe i nije popraćen javno objavljenim tehničkim preduvjetima navedenog centralnog sustava. Obrazlaže da naručitelj ni na koji način ne objavljuje tehničke integracijske specifikacije potrebne za provedbu takve integracije, poput opisa sučelja (API), komunikacijskih protokola, formata razmjene podataka, sigurnosnih zahtjeva, testnih scenarija niti kriterija prihvata. Također nije osigurano jedinstveno testno okruženje niti su definirani tehnički i organizacijski preduvjeti pod kojima bi svi zainteresirani gospodarski subjekti mogli na jednak način pristupiti procesu integracije. U takvim okolnostima ispunjenje ključnog tehničkog uvjeta iz dokumentacije o nabavi de facto postaje ovisno o poslovnoj volji treće osobe – društva RAO d.o.o., koje uopće nije naručitelj niti sudionik postupka javne nabave, a nad čijim poslovnim odlukama, primjerice, potencijalni ponuditelj ne može imati nikakav utjecaj. Žalitelj smatra da se time stvaraju neravnopravni uvjeti sudjelovanja među ponuditeljima, osobito između gospodarskih subjekata koji već imaju uspostavljen poslovni odnos s nositeljem predmetnog sustava i onih koji takav odnos nemaju. Takav način određivanja tehničkog uvjeta dovodi do povećane pravne i

poslovne neizvjesnosti za ponuditelje, povećava troškove pripreme ponude te u konačnici može dovesti do zatvaranja tržišta (vendor lock-in), budući da mogućnost sudjelovanja u postupku ovisi o odluci treće osobe, a ne o transparentno utvrđenim i javno dostupnim tehničkim pravilima za sve gospodarske subjekte, koje bi trebao osigurati naručitelj. Žalitelj dodatno ističe da je, nevezano uz ovaj postupak nabave, kontaktirao trgovačko društvo RAO d.o.o. radi pribavljanja tehničkih informacija potrebnih za integraciju s njihovim središnjim sustavom. Tom prilikom društvo RAO d.o.o. dostavilo je žalitelju prijedlog ugovora o povjerljivosti (NDA), čiji bi prihvrat doveo žalitelja u izrazito nepovoljan pravni i poslovni položaj, uključujući obveze, ograničenja i rizike koji nisu uobičajeni niti primjereni u kontekstu sudjelovanja u postupcima javne nabave. Iako se navedeni prijedlog NDA-a ne odnosi izravno na ovaj konkretni postupak javne nabave ta okolnost jasno pokazuje da pristup tehničkoj dokumentaciji i integracijskim uvjetima ovisi isključivo o poslovnoj i diskrecijskoj odluci treće osobe, a ne o unaprijed definiranim, transparentnim i jednako dostupnim tehničkim pravilima koje bi morao osigurati naručitelj. Time se dodatno potvrđuje da naručitelj, zahtijevajući integraciju s određenim sustavom i potvrdu treće osobe, ne može jamčiti jednak i nediskriminatoran položaj svim ponuditeljima, jer stvarna mogućnost ispunjenja traženog uvjeta ovisi o prihvaćanju uvjeta koje određuje treća osoba, koja nije ni naručitelj ni potencijalni ponuditelj, odnosno koja nije sudionik postupka javne nabave i ne bi smjela imati odlučujuću ulogu u njegovu ishodu. Dodatno, žalitelj u odnosu na konkretan postupak javne nabave ukazuje i na smjernice Središnjeg državnog ureda za razvoj digitalnog društva (verzija 1.0, ožujak 2024.) koje izričito naglašavaju da se prilikom nabave programskih rješenja mora voditi računa o interoperabilnosti te izbjegavanju ovisnosti o jednom dobavljaču, osobito kada se rješenje treba povezivati s postojećim informacijskim sustavima. Navedene smjernice upućuju na korištenje otvorenih i dokumentiranih sučelja te osiguravanje jednakog pristupa integracijskim informacijama svim potencijalnim ponuditeljima, upravo kako bi se spriječilo zatvaranje tržišta i osigurao jednak tretman gospodarskih subjekata. Zaključuje da naručitelj u konkretnom slučaju zahtijeva integraciju s postojećim centralnim sustavom, ali ne osigurava tehničke preduvjete niti jednake uvjete pristupa integracijskim informacijama, dok ispunjenje uvjeta integracije veže uz potvrdu treće osobe. Takvo uređenje nije razmjerno predmetu nabave, ne omogućuje pripremu usporedivih ponuda i protivi se načelima transparentnosti, razmjernosti i jednakog tretmana. Žalitelj također smatra da je nužno da naručitelj osigura i snosi trošak potrebnih licenci za dvosmjernu komunikaciju između centralnog sustava i parkirnih aparata koji su predmet nabave, kako ispunjenje uvjeta integracije i pribavljanje tražene potvrde ne bi ovisilo o poslovnoj i diskrecijskoj volji treće osobe koja nije sudionik postupka javne nabave. Takvo postupanje bilo bi u skladu s načelima interoperabilnosti i izbjegavanja ovisnosti o jednom dobavljaču, kako je i naglašeno u ranije spomenutim Smjernicama za odabir i nabavu IKT rješenja Središnjeg državnog ureda za razvoj digitalnog društva. Opisano postupanje smatra protivnim temeljnim načelima javne nabave iz članka 4. ZJN 2016, osobito načelima transparentnosti, jednakog tretmana i tržišnog natjecanja, budući da dokumentacija o nabavi ne osigurava jednake i objektivno provjerljive uvjete za sve gospodarske subjekte.

Naručitelj u odgovoru na žalbu prvo obrazlaže razloge zbog kojih zahtijeva da novi parkirni automati budu kompatibilni s postojećim centralnim sustavom odnosno zašto ne želi uvoditi paralelne sustave za obradu i naplatu parkiranja. Dalje ističe da funkcionalnost integracije sa sustavom RAO ParkIS nije ograničena na jednog proizvođača opreme. Prema dostavljenim informacijama, takva integracija trenutno je već realizirana za tri različita proizvođača parkirnih automata, a prema dostavljenoj

potvrđi može se omogućiti i za druge proizvođače. U dostavljenoj potvrđi društva RAO d.o.o., također je navedeno da je predmetnu funkcionalnost moguće omogućiti i drugim proizvođačima opreme, uz sklapanje odgovarajućeg ugovornog odnosa. Takav ugovor, prema dostupnim informacijama, funkcionalno je jednak za sve proizvođače opreme, dok se eventualne razlike mogu odnositi isključivo na financijske uvjete, koji ovise o opsegu i složenosti razvoja potrebne integracije. Naime, komunikacijski protokoli i način razmjene podataka između pojedinih proizvođača parkirnih automata i centralnog sustava nisu u potpunosti jednaki, zbog čega nije uvijek moguće ostvariti identičan način pristupa podacima korištenjem potpuno standardiziranih komunikacijskih kanala ili protokola. Slijedom toga, opseg potrebnog razvoja integracije može se razlikovati ovisno o tehničkim karakteristikama pojedinog proizvođača opreme. Naručitelju nije poznat niti treba biti poznat sadržaj ugovora između društva RAO d.o.o. i pojedinog ponuditelja, budući da naručitelj u ovom postupku javne nabave ne zahtijeva sklapanje određenog ugovornog odnosa s navedenim društvom, već isključivo zahtijeva da ponuđena oprema bude funkcionalno integrirana s postojećim centralnim sustavom naručitelja. Iz tog razloga naručitelj u dokumentaciji o nabavi zahtijeva dostavu potvrde o uspješno realiziranoj integraciji, kako bi se nedvojbeno utvrdilo da ponuđeni parkirni automati zadovoljavaju opravdane tehničke zahtjeve naručitelja te da će biti moguće njihovo nesmetano uključivanje u postojeći sustav upravljanja i naplate parkiranja. Nadalje, naručitelj ističe da tehnička dokumentacija koja se odnosi na način povezivanja s centralnim sustavom RAO ParkIS nije javno dostupna dokumentacija niti je u vlasništvu naručitelja, već predstavlja vlasništvo trgovačkog društva RAO d.o.o. Iz navedenog razloga naručitelj takvu dokumentaciju nije u mogućnosti objaviti niti priložiti kao dio dokumentacije o nabavi u ovom postupku. Napominje kako je dokumentacijom o nabavi tražio dostavu potvrde od strane društva RAO d.o.o. o riješenoj dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka tek prije donošenja odluke o odabiru od najbolje rangiranog ponuditelja kako bi zainteresiranim gospodarskim subjektima koji u trenutku objave nadmetanja nemaju riješenu dvosmjernu komunikaciju, osigurao dovoljno vremena da realiziraju traženu funkcionalnost. Navod žalitelja da "smatra da je nužno da naručitelj osigura i snosi trošak potrebnih licenci za dvosmjernu komunikaciju između centralnog sustava i parkirnih aparata koji su predmet nabave" nije opravdan jer bi doveo u nepovoljan položaj sve ostale ponuditelje koji su uložili vlastita sredstva u razvoj (nadogradnju i implementaciju) tj. plaćaju sve potrebne licence i taj trošak im je ukalkuliran u konačnu cijenu parkirnih automata. Stoga smatra da je i ovaj žalbeni navod neosnovan jer je svim zainteresiranim gospodarskim subjektima omogućen jednak i transparentan pristup informacijama potrebnim za sastavljanje ponude. Naručitelj uz odgovor na žalbu dostavlja očitovanje gospodarskog subjekta RAO d.o.o. vezano za integraciju s vanjskim sustavima.

Ocjenjujući osnovanost ovog navoda, utvrđeno je da je u dokumentaciji o nabavi, Dio II- Upute za ponuditelje, točkom 4.10.1. Ostale napomene, propisano da prije donošenja odluke o odabiru, najbolje rangirani ponuditelj treba dostaviti potvrdu od strane RAO-a o riješenoj dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka prema predlošku koji je dio ove dokumentacije. U tehničkim specifikacijama, kao jedan od uvjeta isporuke, propisano da prije donošenja odluke o odabiru, najbolje rangirani ponuditelj treba dostaviti potvrdu od strane RAO-a o riješenoj dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka. U točki 3.5. Priloga 1 dokumentacije o nabavi, kojim ponuditelji potvrđuju udovoljavanje tehničkim specifikacijama, kao jedan od uvjeta isporuke, jamstva i održavanja je propisano "Ponuditelj će prije donošenja Odluke o odabiru dostaviti Potvrdu RAO-a o dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka.

Povezanost s ParkIS i sustavom kontrole uličnog parkinga (korištenjem vozila i djelatnika s pripadajućim terminalima za kontrolu putem LPR očitavanja)." Kao prilog dokumentacije o nabavi je i nacrt izjave RAO d.o.o., Zagreb sljedećeg sadržaja:

"Da s tvrtkom _____ imamo razvijeno u produkciji i u punoj funkcionalnosti sljedeće:

- Dvosmjernu komunikaciju za razmjenu podataka nužnih za naplatu usluga uličnog parkinga (DPK, važeće karte, REG. oznake vozila i slične informacije koje su nužne)

- Dvosmjernu komunikaciju za razmjenu podataka potrebnih za punu funkcionalnost sustava detekcije parkiranih vozila korištenjem LPR kamera montiranih na „ScanCar“ vozilo koje je RAO isporučio tvrtki Split parking d.o.o.

- Dvosmjernu komunikaciju za razmjenu podataka potrebnih za punu funkcionalnost sustava kontrole uličnog parkinga korištenjem Android terminala i RAO Parkis sustava."

U očitovanju gospodarskog subjekta RAO d.o.o., priloženog uz odgovor žalbu se navodi "Trgovačko društvo RAO d.o.o. isporučitelj je informacijskog sustava za kontrolu i naplatu uličnog parkiranja na području Grada Splita. U okviru tog sustava implementirano je rješenje koje obuhvaća: sustav kontrole uličnog parkiranja putem mobilnih uređaja koje koriste kontrolori parkiranja, centralni sustav upravljanja, naplate i nadzora parkiranja putem administracijskog sučelja. Uz navedeno, u proteklih šest mjeseci društvo RAO d.o.o. isporučilo je naručitelju Split parking d.o.o. i sustav za automatiziranu kontrolu parkiranja korištenjem vozila opremljenih fiksnim kamerama za automatsko očitavanje registarskih oznaka vozila. Također, u istom razdoblju realizirana je dvosmjerna integracija postojećih 30 parkirnih automata novijeg tipa s centralnim sustavom RAO ParkIS. Predmetni automati koriste servise u oblaku za obračun i naplatu parkiranja, a integracija omogućuje razmjenu podataka između parkirnih automata i centralnog sustava u stvarnom vremenu. Društvo RAO d.o.o. ističe da je predmetna funkcionalnost dvosmjerne komunikacije između parkirnih automata i centralnog sustava RAO ParkIS već implementirana s više proizvođača parkirnih automata, među kojima su proizvođači RTB, Eccos, Came i sl. Navedeno potvrđuje da integracija s centralnim sustavom nije ograničena na jednog proizvođača opreme, već se može realizirati i za druge proizvođače parkirnih automata uz provedbu odgovarajućih integracijskih aktivnosti. Društvo RAO d.o.o. spremno je omogućiti implementaciju predmetne dvosmjerne integracije i drugim proizvođačima parkirnih automata, uz sklapanje odgovarajućeg ugovornog odnosa i potpisivanje ugovora o povjerljivosti (NDA). Ugovor o povjerljivosti koji se sklapa s pojedinim proizvođačem funkcionalno je jednak za sve proizvođače, dok se financijski uvjeti mogu razlikovati ovisno o opsegu potrebnih razvojnih aktivnosti i troškovima implementacije. Razlog tome je činjenica da komunikacijski protokoli i tehničke karakteristike pojedinih proizvođača parkirnih automata nisu međusobno jednaki, a protokoli za razmjenu podataka nisu standardizirani niti javno dostupni. Tehničko rješenje koje omogućuje dvosmjernu komunikaciju između parkirnih automata i centralnog sustava RAO.nkp (ParkIS) razvijeno je unutar društva RAO d.o.o. te predstavlja vlasništvo društva RAO d.o.o.. Slijedom navedenog, predmetno tehničko rješenje i pripadajuća dokumentacija predstavljaju poslovnu i tehničku tajnu društva RAO d.o.o., zbog čega se tehnički detalji sustava ne mogu dijeliti s trećim stranama bez prethodno potpisanog ugovora o povjerljivosti."

Među strankama nije sporno da bi ulični automati morali biti kompatibilni sa središnjim sustavom za kontrolu i naplatu uličnog parkiranja, kojeg naručitelj već posjeduje, niti je sporno da dokumentacija o nabavi, ne sadrži osnovne tehničke

preduvjete radi uspostave tražene kompatibilnosti. Među strankama je sporno je li dokumentacija o nabavi koja ne sadrži minimalni tehnički okvir, radi ostvarenja takvog zahtjeva od strane ponuditelja, protivna pravnom okviru koji uređuje područje javne nabave.

Prema odredbi članka 4. naručitelj je u primjeni ZJN 2016, u odnosu na sve gospodarske subjekte dužan poštovati, između ostalih i načelo transparentnosti te jednakog tretmana.

Prema odredbi članka 200. stavka 1. ZJN 2016, dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda. Stavkom 2. tog članka je propisano da dokumentacija o nabavi mora omogućiti izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja.

Članak 205. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da se predmet nabave mora opisati na jasan, nedvojben, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio. Stavkom 3. tog članka je propisano da opis predmeta nabave sadržava tehničke specifikacije te se, ako je potrebno, nadopunjava nacrtima, projektnom dokumentacijom, crtežima, modelima, uzorcima i slično. Stavak 4. tog članka propisuje da se u opisu predmeta nabave navode sve okolnosti koje su značajne za izvršenje ugovora, a time i za izradu ponude (npr. mjesto izvršenja, rokovi izvršenja, posebni zahtjevi u pogledu načina izvršenja predmeta nabave i slično).

Člankom 206. stavkom 1. ZJN 2016 je propisano da se tehničkim specifikacijama, kako su definirane u Prilogu VII. točki 1. tog Zakona, utvrđuju tražene karakteristike radova, robe ili usluga koje se nabavljaju, dok je stavkom 2. propisano da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju.

Članak 207. stavak 1. ZJN 2016, propisuje da je javni naručitelj obavezan tehničke specifikacije odrediti u dokumentaciji o nabavi.

U prilogu VII. točki 1.a) ZJN 2016, propisano je da za potrebe tog Zakona, tehnička specifikacija u slučaju ugovora o javnoj nabavi roba znači ukupnost tehničkih odredaba sadržanih posebno u dokumentaciji o nabavi kojima se određuju tražene značajke materijala, proizvoda ili robe kako bi se osiguralo da ispunjavaju svrhu koju im je namijenio javni naručitelj; te značajke uključuju razine utjecaja na okoliš ili klimu, rješenje koje udovoljava svim zahtjevima (uključujući pristup za osobe s invaliditetom) te ocjenu sukladnosti, izvedbu, sigurnost ili dimenzije, uključujući postupke vezane uz osiguravanje kvalitete, terminologiju, simbole, ispitivanje i ispitne metode, pakiranje, obilježavanje i označivanje, upute za korisnike i postupke i metode proizvodnje u bilo kojoj fazi životnog vijeka radova; te značajke također uključuju pravila vezana uz projektiranje i određivanje troškova, ispitivanje, pregled i uvjete za prihvaćanje radova te metode ili tehnike građenja te sve druge tehničke uvjete koje naručitelj može propisati, na temelju općih ili posebnih propisa, za završene radove te materijale ili dijelove koje oni uključuju.

Iz dokumentacije o nabavi te odgovora naručitelja na žalbu proizlazi da je naručitelj pred ponuditelje postavio uvjet izvedbe u pogledu kompatibilnosti sa središnjim sustavom za kontrolu i naplatu uličnog parkiranja, koji je njemu od velike važnosti radi uspješnog izvršenja ugovora o javnoj nabavi. Pri tome, naručitelj nije propisao zahtjeve koje ta kompatibilnost podrazumijeva, odnosno dokumentacijom o nabavi ponuditeljima nije osigurao osnovne tehničke preduvjete radi uspostave tražene kompatibilnosti i povezivanje sa centralnim sustavom gospodarskog subjekta

RAO d.o.o., već naručitelj dokumentacijom o nabavi postavlja uvjet dostave potvrde tog trećeg gospodarskog subjekta o riješenoj dvosmjernoj komunikaciji za razmjenu podataka. Međutim, prema ocjeni ovog tijela, taj zahtjev naručitelja, odnosno način na koji je naručitelj propisao tehničke specifikacije vezane za dokazivanje povezanosti sustava, nije sukladan citiranim odredbama ZJN 2016, a iz razloga koje žalitelj navodi u žalbi. Naime, iz očitovanja gospodarskog subjekta koji bi odabranom ponuditelju trebao potvrditi traženu povezanost sustava (RAO d.o.o., Zagreb), proizlazi da su ponuditelji s tim gospodarskim subjektom obvezni ući u ugovorni odnos pod neizvjesnim ugovornim i nejednakim financijskim uvjetima, koje određuje isključivo taj gospodarski subjekt. Pri tome se ne može prihvatiti kao valjana argumentacija naručitelja kako njemu nije, niti mu treba biti poznat sadržaj ugovora između gospodarskog subjekta RAO d.o.o. i ponuditelja, odnosno da od ponuditelja ne zahtjeva sklapanje određenog ugovornog odnosa, te da tehnička dokumentacija koja se odnosi na način povezivanja s centralnim sustavom gospodarskog subjekta RAO d.o.o., nije javno dostupna. Naime, takvim argumentima naručitelj ne može otkloniti od sebe odgovornost za izradu dokumentacije o nabavi koja je jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda, bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji ponuditelja. Dakle, iz odredbi ZJN 2016 proizlazi da je na naručitelju obveza da ponuditeljima osigura opis predmeta nabave i stavi na raspolaganje tehničke specifikacije, kojima se utvrđuju tražene karakteristike robe. Prema ocjeni ovoga tijela, a uvažavajući relevantni pravni okvir, ukoliko se naručitelj i doveo u situaciju da je uspješnu realizaciju ugovora o javnoj nabavi učinio ovisnom o trećem gospodarskom subjektu te nije ovlašten javno objaviti niti osnovne tehničke specifikacije jer iste predstavljaju vlasništvo trećeg gospodarskog subjekta, navedeno ga ne oslobađa obveze da ponuditeljima osigura jednake preduvjete koji im omogućavaju podnošenje usporedivih ponuda i izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih predradnji, kako to propisuju odredbe članka 200. stavaka 1. i 2. ZJN 2016. Iz načina na koji je su tehničke specifikacije propisane ne proizlazi da je tome udovoljeno. Slijedom navedenog, žalbeni navod je ocijenjen kao osnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede postupka javne nabave.

Slijedom navedenog, na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno odredbama članka 419. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.625,00 eura i to 1.500,00 eura na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka i 100,00 eura na ime sastava žalbe i 25,00 eura na ime PDV-a.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. S obzirom na to da je žalba osnovana, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka pa je žalitelju, na temelju članka 430. a stavka 1. točke 2. ZJN 2016, priznat iznos od 1.500,00 eura na ime naknade plaćene za pokretanje žalbenog

postupka te, u okviru granica postavljenog zahtjeva, iznos od 100,00 eura na ime sastava žalbe po odvjetniku sukladno Tbr. 24. u svezi s Tbr. 22. točka 1. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23) te pripadajućeg poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 25 % (25,00 eura).

S obzirom na navedeno, a na temelju ovlaštenja iz članka 425. stavka 1. točke 6. ZJN 2016, odlučeno je kao pod točkom 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016 obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

PREDSJEDNICA

Maja Kuhar

